

lyse, at foruden den af min ærede Kollega omtalte Foranstaltning var der anlagt en Hjælpestation ved Sønder Allé for Personbefordring. Hvis vi havde bibeholdt disse Ting, kunde der være gaaet nogle Aar endnu, inden Udvidelsen havde været nødvendig. Men alle er vistnok enige om, at Aarhus Banegaard, som Forholdene nu er, trænger til en Udvidelse og har trængt til en saadan i mange Aar. Det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) udtalte i Fjor paa Foranledning af min Omtale af Banegaardsforholdene i Aarhus og min Henstilling til ham om at fremkomme med Forslag til Omordning deraf følgende — det staar i Rigsdagstidenden for 1912—13 Sp. 748 —: „Jeg skal derom sige til det ærede Medlem, at saa snart de finansielle Forhold tillader det, er det min Agt at fremsætte Forslag om Ordningen af Aarhus Banegaardsforhold, som jeg erkender trænger i meget høj Grad til at blive ordnede“. Jeg synes derfor, at det var meget naturligt, at man igen i Aar fremdrog denne Sag og bad Ministeren om et Svar i saa Henseende. Det er fuldstændig rigtigt, hvad min ærede Kollega fra Aarhus (Stilling) har udtalt, at der har været skjulte Kræfter i Bevægelse for at holde Forslaget tilbage. Ellers kunde det ærede Medlem fra Kolding (Laurson) ikke her staa op og sige, at Aarhus Banegaardsforhold ikke er slette, naar hele Generaldirektionen indrømmer, at de er saa slette, at de er de sletteste i hele Landet.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Det næste Møde holdes i Aften Kl. 7 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915.

Mødet hævet Kl. 3⁵⁵.

21de Møde.

Onsdag den 22. Oktober, Kl. 7.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915.

Forhandlingen genoptoges.

Kofoed: Den Ø, hvis ene Valgkreds jeg har den Ære at repræsentere her i Folketinget, har fra gamle Dage haft en Række af Privilegier, i Kraft af hvilke baade Skattebyrden og Militærbyrden var mindre end i det øvrige Danmark. Disse Privilegier begrundedes formelt ved den Omstændighed, at Bornholmerne selv afkastede det svenske Herredømme i Aaret 1659, men deres reelle Begrundelse laa et helt andet Sted, nemlig i den Kendsgerning, at Bornholm ved de skaanske Provinsers Afstaaelse til Sverige fik en isoleret Beliggenhed og meget vanskelig Forbindelse med de øvrige danske Landsdele. Ud fra denne Begrundelse er det ogsaa ganske naturligt, at hele Privilegiesystemet opretholdtes, længe efter at den Generation, som havde deltaget i Frihedskrigen, var død og borte, og ud fra denne Begrundelse er det ligeledes naturligt, at disse Privilegier bortfaldt, efterhaanden som Forbindelsen med det øvrige Land blev bedre, efterhaanden som de forbedrede Transportmidler formindskede Afstanden, billedlig talt, mellem Bornholm og det øvrige Danmark. Vi har da ogsaa efterhaanden mistet alle vore Privilegier ovre paa Bornholm. Det beklager vi os i og for sig ikke over, men jeg vil dog have Lov til at hævde, at til Trods for Nutidens Forbedringer af Forbindelsesmidlerne er Bornholms Beliggenhed vedvarende en saadan, at Vejen til Verdensmarkedet for vore Produkter, hvad enten det er Landbrugets eller Fiskeriets Frembringelser, er længere end Vejen fra de andre Landsdele. Omkost-